

10
JAAR

2010 - 2020

Stichting

SIGAR Foundation

JUBILEUM

Voor u heeft u een jubileum uitgave van de Stichting Sigar Foundation. De Stichting bestaat op 13-12-2020, 10 jaar!

Dat zou een feest moeten zijn en dat is het ook. Zij het dat we nu geen feesten mogen geven vanwege de Covid-19. Dan maar een 'feest' op een andere manier en wel door middel van deze uitgave.

Ik dank een ieder die zich inzet , of heeft ingezet voor de Stichting zowel in Indonesië als in Nederland.

Dank aan alle donateurs voor hun gift.

Dank aan alle vrijwilligers, het zijn er zo enorm veel.

Ik ben trots dat we in deze 10 jaren zoveel hebben bereikt en hoop er nog lang mee door te kunnen gaan!

Harte groet
Renate Ijkhout-von Schückmann

LOGO

Het Logo van de Stichting is gekozen naar aanleiding van een expositie in Arnhem van kunstenaar Paul Roijmans uit Reusel. Het mooie bronzen beeld, verbeeldde heel goed waar de Stichting voor staat.

Dank aan de heer Roijmans om zijn beeld te mogen gebruiken als logo. Het beeld heeft als titel 'Zorg'. Voor meer werken van hem kunt u zien op: roijmansbronzensculpturen.nl

AKTE

Naam en Zetel

Artikel 1

1. De Stichting draagt de naam; Stichting Sigar Foundation
2. Zij heeft haar zetel in de gemeente Renkum

Doel

Artikel 2

1. De Stichting heeft ten doel;
  - a. het ondersteunen van scholen, weesen armenhuizen in Indonesië, alsmede de bevorderen van onderwijs en gezondheidszorg van de doelgroepen van de weesen armenhuizen;
  - b. het verrichten van alle verdere handelingen, die met het vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.
2. De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door
  - a. het verlenen van financiële en materiële steun
  - b. het opstellen, ondersteunen en uitvoeren van projecten
  - c. het verwerven van donaties en sponsor en
  - d. het verkrijgen van schenkingen, erfstellingen en legaten; erfstellingen

Als initiator van de Stichting heb ik, Renate, de bestuursleden gekozen waarmee wij een goede band hebben. Inmiddels bestaat onze vriendschap al vele jaren en ongetwijfeld nog veel meer jaren te gaan. Het bestuur bestaat uit Gerrie, Henk, Raoul en ikzelf; Renate en zullen zich hieronder voorstellen.

Voorzitter: Henk van den Hul

Hallo mijn naam is Henk van den Hul, voorzitter van de Sigar Foundation.

Waarom ben ik in het bestuur gestapt? Renate en Dolf IJkhout ken ik al ruim 25 jaar, het zijn betrokken, lieve zorgzame mensen. Daar waar ze kunnen helpen ze graag anderen. Daarvoor heb ik veel respect. Zakelijk hebben we elkaar leren kennen omdat zij drukwerk nodig hadden

en ik een drukkerij heb. We hielpen elkaar ook vaak met van alles en nog wat, omdat er een goede klik is met Dolf en Renate. Mensen die met beide benen op de grond staan en die graag geluk delen.

Dat spreekt me aan, ik heb een goed leven en Dolf en Renate willen minder bedeelden helpen en hebben via familie in Indonesië contacten met mensen die het nodig hebben. Dan aanvaard ik graag het verzoek om deel te nemen in het bestuur.

Wie ik ben?

Henk van den Hul, ben geboren in 1958 en ben zelfstandig ondernemer. Mijn bedrijf digidruk VANDENHUL is mede door toe doen van de digitale revolutie behoorlijk afgenomen in omvang. Ik werk nu aan huis verzorg de lay-out van een 4-tal kerkbladen en van een aantal Magazines. Ik heb een gezin met een lieve vrouw die werkzaam is als zelfstandig ondernemer in de Zorg en twee prachtige kinderen. Zoon Robert is Lichttechnicus bij evenementen en dochter Ilse is bezig met haar master Privaatrecht. We zijn er trots op.

Met z'n viertjes hebben we het goed en willen we graag de medemens helpen waar nodig.

Penningmeester: Raoul Tutuarima

Hallo, ik zal me even voorstellen. Ik ben Raoul Tutuarima. Ik ben Penningmeester van de Stichting. Ik werk zelf bijna 20 jaar in de gehandicaptenzorg. Ik ben hierbij betrokken omdat ik Renate al vanaf mijn 15e jaar ken en ik het een geweldige initiatief vind om een Stichting op te richten om mensen in nood in Indonesië te helpen. Ook mijn roots ligt daar en ook ik heb daar nog familie wonen. Ik ben geboren in Madiun en toen ik drie was zijn we naar Nederland gekomen. Ook ik heb zelf mogen mee maken hoe het is om mensen daar te helpen. In 2018 zijn wij, mijn vrouw en jongste zoon en mijn broer met hun vrouw en kinderen naar Indonesië op vakantie geweest. Sylvia, mijn vrouw en ik hebben toen namens de Stichting de scholen en de Kampong bezocht en hun blij kunnen maken met een gift. Het was een geweldige ervaring om dit te kunnen doen. Spullen of etenswaar uitdelen aan mensen die het nodig hebben voor hun eerste levensbehoefte. En wat zijn ze toch dankbaar. Dat geeft je een fijn en goed gevoel. Ook heb ik de familie van Renate ontmoet die

daar wonen en erg betrokken zijn bij de Stichting. Zij weten waar de spullen en etenswaren het hardst nodig zijn en bestellen het lokaal zodat ook de ondernemers daar er van profiteren. Beter kan het niet geregeld worden toch?

Dankbaar dat ik me mag en kan inzetten voor mensen in nood zal ik zeker nog vele jaren verbonden zijn aan de Stichting op wat voor manier dan ook.

Secretaris: Gerrie Beumer

Ik ben Gerrie Beumer, werkzaam bij een belangennetwerk voor mensen met een verstandelijke beperking. Ik vind het fijn om iets voor een ander te kunnen betekenen. Toen ik Renate en Dolf ontmoette en werd uitgenodigd voor één van de markten voor de Stichting was er gelijk een klik. Zij doen zoveel mooie dingen voor arme mensen in Indonesië met de opbrengst van alle leuke dingen die ze organiseren. De gezelligheid, het heerlijke eten brengt verbinding. Deze verbinding zet zich door naar Indonesië waar veel mensen onze steun hard nodig hebben.

Toen mij werd gevraagd het bestuur te gaan versterken vond ik dit bijna als vanzelfsprekend. Vele jaren en mooie ervaringen verder hoop ik nog lange tijd een bijdrage te kunnen leveren aan deze mooie Stichting.

Directeur: Renate Ijkhout-von Schückmann

Ik ben afkomstig uit het gezin van van Ted en Eda en de jongste van 9 kinderen (5 jongens 4 meisjes). Gehuwd in 1987 met Dolf (Ijkhout) en samen hebben wij een gezin van 5 kinderen, 4 zonen en 1 dochter. Ikzelf heb mijn hele leven al in Doorwerth gewoond en kan me niet voorstellen dat ik er ooit uit zou trekken. Dolf heeft een administratie kantoor gehad aan huis, ik heb een praktijk, welke begon met Reiki en later is uitgebreid met de Traditionele Chinese Geneeskunde. In 2018 zijn we op ons woonadres een B&B de Ijsvogel met heel veel zin gestart. Op datzelfde adres hebben we altijd met heel veel plezier en in liefde met pa en ma Ijkhout samen gewoond tot hun overlijden in 2003 en 2009.

Naast ons werk, zijn we altijd bezig geweest met mensen om ons heen, dichtbij of verder weg. We houden van wat we doen. In 2010 hebben Dolf en ik een reis gemaakt naar Indonesië

ter gelegenheid van de 90e verjaardag van mijn tante, zus van mijn moeder. Het was een mooie gedenkwaardige reis met familie geworden. Op diezelfde reis ontstond ook het idee om een Stichting op te richten en in december datzelfde jaar is het door sponsoring van zus Reina verwezenlijkt. Voorheen hadden we al vaker wat voor de scholen in Indonesië gedaan en dat was puur op persoonlijke titel en in vertrouwen werd geld gedoneerd. De tijden veranderden en om bedrijven of andere sponsoren te kunnen krijgen, was het nodig om een andere manier te vinden en zo ontstond de gedachte om een Stichting op te richten.

Op 13-12-2010 werd de akte getekend bij Notariskantoor Acosti in Oosterbeek, wat een mooi moment was. De naam Sigar is de familie naam van mijn moeder die helaas al op 49 jarige leeftijd overleed (1975). Zij was altijd bezig geweest met pakketten naar Indonesië te sturen naar haar zus. Pakketten met schoolmaterialen en kleding. Jaren later wordt haar werk geëerd en kracht bijgezet door de oprichting van de Stichting Sigar Foundation. Weliswaar is de Stichting door mij opgericht met Dolf aan mijn zijde, de activiteiten van de Stichting worden echt door de gehele familie gedragen, met daarnaast de nodige enthousiaste vrijwilligers. Zonder hen zou de Stichting niet meer zijn dan alleen een familie naam. Dankzij hen is het een naam met bezieling. Ik ben trots op wat we al 10 jaar samen hebben kunnen doen en dankbaar voor de giften van onze donateurs. Vol vertrouwen en energie zie ik de toekomst van Stichting Sigar Foundation nog meer jaren tegemoet.

VRIJWILLIGERS

Alle vrijwilligers helpen mee zonder beloning in geld. Een hele dag, een paar uurtjes, bij de voorbereidingen. Er wordt gezocht wat binnen een ieders mogelijkheid is en waar men ook zin in heeft. De Stichting weet dat het zonder hen niet mogelijk is en is hen zeer dankbaar! Hier een aantal vrijwilligers aan 't woord...

Monique Calis

In december 2015 mocht ik met Renate en haar 2 zussen mee naar Indonesië. Wat een bijzondere ervaring was dat! Ik hou niet heel erg van reizen, daar ben ik teveel stier voor..... Maar zo iets bijzonders als het helpen van anderen in combinatie met een mooie reis en ontmoetingen sloeg ik niet af! Van mijn inkomsten aan de verkoop van Ankh en gaat 20 % naar de Stichting Sigar Foundation.

Het doen van inkopen en het maken van de 100 zakjes met rijst, olie, suiker,

meel en nog meer in een vreemd land waar alles naar onze maatstaven toch al niks kost, heeft aardig wat indruk op mij gemaakt. Het rondbrengen in de Kampongs zelfs nog meer. Wat een armoede. En wat een blijdschap bij het ontvangen van de pakketten!

Ook in weeshuizen was men dankbaar met de pakketten.

Wanneer gaan we weer, Renate?

Marjanne Volkert

Stichting Sigar staat voor integriteit, nooit aflatende liefde, volharding en opoffering. Alle donaties worden in Indonesië besteed hetgeen de

handel daar ten goede komt. Het bestuur gebruikt de donaties niet (of nauwelijks) voor gemaakte onkosten. Reiskosten van de organisatoren naar Indonesië worden uit eigen middelen betaald. Nijverheidsproducten uit Indonesië worden mee teruggenomen en hier verkocht. De opbrengst ervan komt helemaal ten goede aan het doel van de Stichting.

Een echte 'fair trade', waarbij niets aan de strijkstok blijft hangen. Het onzelfzuchtige bestuur van de Stichting heeft in NL dan ook nooit een gebrek aan vrijwilligers bij geweldige fondswervende activiteiten.

Anita Kuit

Ik vind het altijd fijn als ik iets kan en mag betekenen voor de stichting Sigar foundation. Een geweldige stichting waarvan je weet dat iedere cent goed besteed wordt of gaat worden. Het voelt voor mij als een warm bad de saamhorigheid samen en wat er iedere keer weer georganiseerd wordt vol enthousiasme. Ik ben blij mee te mogen helpen dit alles in een warme gezellige sfeer. En te weten dat er in Indonesië zoveel mensen geholpen kunnen worden.

Harry Grob

10 jaar Stichting Sigar Foundation, het lijkt nog zo kort geleden. En in die 10 jaar hebben jullie hiermee heel wat kunnen betekenen voor scholen en dorpen in Indonesië.

Aan de andere kant is het echter ook een "helaas". Een "helaas", dat zo een stichting noodzakelijk is en nog lang zal kunnen (moeten) blijven bestaan om heel goede projecten tot stand te brengen.

Maar ik ben blij dat ik deze 10 jaren heb mogen meemaken en op verscheidene wijzen een

steentje heb kunnen bijdragen om jullie stichting de financiën te geven om al het goede werk te kunnen doen.

Stoelmassage's geven, verkoopbare artikelen aanleveren en, niet geheel onbelangrijk, ook een tevreden afnemer van heel wat spulletjes die jullie op markten in de school, buurthuis of op de oprit voor jullie huis te koop aanbod.

Ik sluit af met de hoop nog lang een bijdrage te kunnen leveren voor het goede werk dat jullie stichting doet.

Raoul en Sylvia Tutuarima

Alweer 10 jaar Sigar foundation, waar blijft de tijd! En wat heeft Renate, samen met Dolf, veel georganiseerd om geld in te zamelen voor de stichting. Als een spin in haar web weet Renate als geen ander mensen te vangen en enthousiast te maken om mee te helpen. En ik ben daar een van, en Raoul de ander;-)

Ik herinner me bijvoorbeeld verschillende keren een pasar malam, opritverkoop, spekkoek-actie, maar ook met n kraampje in de kerk staan. En ik vergeet vast nog wel iets. Wat ik niet vergeet is dat als er iets georganiseerd werd, we naar de "opslag" reden en dat een ritje met de auto niet genoeg was..en dan ook niet met één auto.. Dan nog alles een mooi prijsje geven en alles zo mooi mogelijk uitstellen. En uiteraard het eten!! Hoeveel mensen daar toch de meest heerlijke gerechten voor hebben gekookt! (ik niet, maar helpen in de keuken wel) O, ja toch! Hoeveel pogingen hebben wij toch gemaakt om wadjik te

maken Renate! We hebben het maar opgegeven, hadden we de goede rijst ook moeten gebruiken haha. En jawel, onze tjendol lukte maar mooi! O ja, de groene pandan- cake lukte ook wel. Meehelpen geld in zamelen, graag willen helpen, iets voor n ander doen, een steentje bijdragen dat was onze insteek.

Natuurlijk weet je waar je het voor doet. Maar toen wij in 2018 zelf naar Indonesië konden gaan, veranderde dat naar zelf zien, ervaren waar je het voor doet. Wat de sigar foundation doet.

En wat Renate's familie in Indonesië doet. We zijn in Bandung op Java bij twee scholen geweest. Dat was toevallig op de verjaardag van Raoul. Een kabouter had hun dat vast ingefluisterd...onvergetelijk de kinderen in hun schoolkostuums die Raoul toezongen. Zo lief! En er was taart, gedeeld met allemaal! Een neef van Renate die met ons de hele dag op pad ging, om de benodigheden te kopen die de scholen nodig hadden.

Met twee tantes en de neef waren we bij de kampong, dat was echt indrukwekkend. Er was door een overstroming zoveel wateroverlast, er was behoefte aan nieuwe matrassen. Dat heeft de stichting voor hen gekocht. En tassen met boodschappen. Door de samenwerking met de familie in Indonesië weten zij precies waar behoefte aan is. Op Bali was er een andere neef die met ons naar het weeshuis is geweest. En daarvoor nog met ons naar een houtbewerkingsfabriekje. Ook nog naar het huis van een heel oud mevrouwetje geweest, die alleen op n matras lag/ zat. Met alleen een sarong aan. Ze was heel blij met de nieuwe die wij voor haar mee hadden meegenomen.

Verhaal gaat door op de volgende pagina...

Maar goed, de dag startte vroeg, met eerst geld halen bij de bank, een héle hoeveelheid waardoor je je bijna miljonair voelt. (Dat heb je met roepia's al snel hè) en toen naar schoenenwinkel Bata (ja, die bestaat daar nog;-)) waar werkelijk heel veel schoendozen opgestapeld stonden(het aantal weet ik niet meer, maar veel!)met allemaal zwarte gypsen er in. En dat moest allemaal in een gewone auto, stationwagen dat wel! Ik paste er nog nèt in! Net zoals wat muziekinstrumenten. En dan de ontvangst door

de kinderen en leerkrachten. Hartverwarmend, net als op de scholen in Bandung. Je werd bijna als een beroemdheid verwelkomd! En er werd veel gezongen en gebeden. Heel mooi en bijzonder dat we dit hebben mogen mee maken! Mooie herinneringen!

We hopen dat wij voor de stichting nog vele steentjes bij kunnen dragen, dat doen we met veel liefde en plezier!

Reina van den Eijnden-von Schükkmann

10 jaar Sigar Foundation

In de 10 jaren Sigar Foundation is er veel gebeurd. Van grote verbouwingen in een weeshuis tot de kleinschaligheid van een boodschappentas gevuld met levensmiddelen. Of het nu groot of klein is geweest, het resultaat is elke keer weer hetzelfde, namelijk een grote glimlach op het gezicht van de personen voor mij.

Ik heb het geluk gehad regelmatig het aangename met het nuttige te kunnen verenigen; op vakantie naar Indonesië om familie en vrienden te bezoeken en tevens iets te betekenen voor de Sigar Foundation.

Tijdens die reizen zijn vaak samen de gewenste inkopen gedaan bij de lokale winkeliers. Denk aan schoolboeken in de boekenwinkel, boekenkasten bij de meubelmaker, (buiten)speelgoed in de speelgoedwinkel maar ook muziekinstrumenten bij de plaatselijke muziekhandel. Hierdoor is automatisch een win-win situatie gecreëerd. Gedane verbouwingen in scholen of weeshuis worden met trots geshowd. Het bouwproces is nauwlettend in de gaten gehouden door familie of vrienden aldaar, die dit op geheel vrijwillige basis doen.

Door op deze manier het bijeen vergaarde geld uit de vele acties te besteden, is de animo om een bijdrage te leveren aan de Sigar Foundation in de afgelopen 10 jaar groot gebleken. De donateurs

weten, dat hun geld goed besteed wordt. Nog vóór de oprichting van de stichting zijn er al diverse losse acties geweest, welke uiteindelijk hebben geleid tot de Sigar Foundation. Bovenal is het mooi, dat het gedachtegoed van onze moeder en haar zus, onze tante Juul, in de stichting is geborgd.

Tamara

Kleindochter van Ted en Eda von Schükkmann-Sigar

I.N.D.O

Dat is wat ik ben, In Nederland Door Opa&Oma. Mijn oma heb ik helaas niet gekend, maar gelukkig mijn opa wel. In 1995 heb ik samen met mijn moeder Reina, mijn zusje Amber, mijn tante Rosita en mijn opa Ted een prachtige reis mogen maken naar Indonesië. Het werd mijn allereerste ontmoeting met Indonesië en het bleek het begin van een oneindige liefde voor dit land. In een maand tijd hebben we een reis door een deel van opa's leven gemaakt. Hoe waardevol deze reis zou zijn, werd duidelijk na zijn plotselinge overlijden kort na onze terugkeer in Nederland. Tot op de dag van vandaag heeft deze reis mijn liefde voor Indonesië doen groeien.

In 2000 ben ik voor een periode van drie maanden alleen terug gegaan naar Indonesië. Maar alleen ben ik daar nooit geweest, want er woont nog heel veel familie, voornamelijk van oma's kant. Het werd een ontdekkingsreis, in een land waar ik pas één keer was geweest, maar waar ik mij zo ontzettend thuis voel. Het werd ook het begin van meerdere vakanties naar Indonesië, met als vaste prik een start in Jakarta, een langer verblijf in Bandung, een paar dagen zon en strand op Bali, weer terug naar Bandung en van daar weer via Jakarta terug naar huis. Met oma Juul uit Bandung, één van de zussen van mijn oma, ontstond een bijzondere band. Zij noemde mij haar "cucu Belanda", kleinkind van Holland. Nederlands sprak zij nog goed met soms wat "ouderwetse" woorden. Indonesisch sprak ik toen nog niet, want ik ben niet met de taal opgegroeid. Maar dankzij haar, haar kinderen en kleinkinderen heb ik toch wat van de taal geleerd. Ik spreek het niet vloeiend, maar kan me aardig redden met soms wat extra hulp van een woordenboekje.

Oma Juul vertelde mij veel over vroeger, over mijn opa en oma, maar vooral over de pakketten die zij regelmatig van mijn oma vanuit Nederland ontving. Dat was voor de familie altijd één groot feest. Niet omdat zij dan zelf iets ontvingen, maar omdat zij arme mensen weer konden verblijden. Want de pakketten waren niet altijd gevuld met alleen maar cadeaus voor de familie, maar ook met spullen en cadeaus die werden uitgedeeld aan arme mensen in Indonesië. En tot op de dag van vandaag gaan er nog steeds pakketten van Nederland naar Indonesië. Niet meer in de vorm zoals mijn oma dat vroeger deed, maar wel in de vorm van één grote gevulde koffer, soms zijn het er zelfs twee. In die koffer worden alle cadeaus en giften van familieleden in Nederland vervoerd naar Indonesië, om daar uit te delen aan de familieleden. De familieleden verdelen het op hun beurt weer binnen de eigen gezinnen, maar er wordt ook vaak gedeeld met anderen, met arme mensen. En denk maar niet dat die ene koffer dan leeg terug ging naar Nederland. Nee, die wordt vervolgens weer gevuld met "oleh-oleh", ofwel cadeau's en lekkernijen van de familie in Indonesië, voor de familie in Nederland. En wie van onze familie ook naar Indonesië gaat of is

geweest, praktisch iedereen heeft deze ervaring.

Sinds het ontstaan van de Stichting Sigar Foundation wordt de koffer op de heenreis ook weleens gevuld met goederen die namens de stichting in Indonesië worden verdeeld. Op de terugreis wordt de koffer soms gevuld met typische Indonesische spullen om in Nederland te kunnen verkopen voor de stichting. Niet alleen worden er goederen gestuurd. Ook donaties gaan naar Indonesië. Zo heb ik tijdens één van mijn vakanties in Bandung de Hidup Baru School bezocht. Mede dankzij uw donaties heeft deze school kunnen investeren in lesmateriaal en een speelplein. Wat was het een prachtige ervaring om te aanschouwen hoe ontzettend blij en dankbaar deze school was. En wat realiseer je je dan dat wij het in Nederland goed hebben.

Een ander mooi initiatief is het uitdelen van voedselpakketten. Deze pakketten bevatten benodigdheden voor de eerste basisbehoefte qua eten. Nou is boodschappen doen niet bepaald één van mijn hobby's, maar namens de stichting boodschappen doen is echt geweldig! Karren vol met onder andere suiker, rijst en olie kwamen in een trein de winkel uit. Auto's werden volgeladen met diverse producten. Helaas heb ikzelf nog niet de ervaring mogen opdoen om daadwerkelijk de pakketten af te leveren, maar ik weet zeker dat die nog gaat komen. Genoeg verhalen gehoord en foto's gezien van hoe familieleden in Indonesië samen met Nederlandse familieleden of vrienden namens de stichting aan het uitdelen zijn. En dat is iets wat ik niet zou willen missen.

Trots ben ik op mijn tante en oom, Renate en Dolf, die 10 jaar geleden de Stichting Sigar Foundation hebben opgericht. Een stichting waarbinnen onze grote familie, van jong tot oud, ieder op zijn en haar manier een steentje aan bijdraagt.

Trots ben ik op alles wat Stichting Sigar Foundation in de afgelopen 10 jaar al heeft gedaan en nog zal gaan doen, mede mogelijk gemaakt door uw donaties.

Trots ben ik omdat ik INDO ben, In Nederland Door Opa&Oma

Renate, Dolf en hun gezin.

In 1987 trouwden wij, Dolf en Renate, en onze huwelijksreis was destijds naar Indonesië. 25 jaar later in 2012 gingen wij ter gelegenheid van onze Zilveren huwelijk opnieuw naar Indonesië, dit keer met ons gezin, David(24), Tim(22), Nathan(20), Samantha(18) en Mark(16). Een huwelijksreis nu met kinderen.

Het was goed om de kinderen een deel van hun roots te laten zien, maar vooral ook om te laten voelen. Daarbij konden ze ook goed ervaren wat familiebanden zijn, niet alleen maar heel veel mensen op foto's.... en wat de St. Sigar Foundation allemaal écht inhoudt.

Samen hebben we genoten van deze prachtige warme reis die we voltallig als gezin hebben kunnen maken. Het was onvergetelijk en warm in alle opzichten.

Ron von Schukkmann

10 jaar Sigar Foundation:

Allereerst van harte gefeliciteerd voor de bedenkers / oprichters Dolf en Renate Ijkhout. In de afgelopen 10 jaren hebben zij meer dan hun uiterste best gedaan om de Stichting op alle manieren op financieel gebied te laten groeien met als doel de armlastigen in Indonesië materieel te ondersteunen in hun dagelijkse behoeften. Hierbij werden zij voortreffelijk geholpen door vrijwilligers dan wel vele familieleden woonachtig in Holland en Indonesië. Met veel animo en een grote passie werden de "projecten" door hen allen uitgevoerd. Ik hoop en ben er ook stellig van overtuigd dat dit nog vele jaren in de toekomst zal gebeuren. Mijn grootste indruk of beleving is vooral het feit dat je nu pas echt gaat beseffen dat wij een redelijk luxueus leven leiden en dat wij onze vele handen uit de mouwen moeten steken om de armen in het land waar ik ben geboren op welke wijze dan ook te helpen. Voor de toekomst reken ik er op dat Sigar Foundation nog vele jaren deze goede doelen zullen nastreven hetgeen alleen mogelijk is door de financiële steun van zoveel mogelijk "sponsors" en vrijwilligers. Ik wens Sigar Foundation voor de komende jaren heel veel succes.

Samantha Ijkhout

Toen we aankwamen in Indonesië was het gelijk een warm gevoel, letterlijk en figuurlijk. We werden door iedereen hartelijk ontvangen en het was meteen een groot feest met de hele familie. Het was mooi om te zien hoe de Stichting zich inzet voor de mensen in Indonesië, hoe dankbaar iedereen is, met al de kleinste dingen. De optredens, als dank vanuit de Hidup Baru School en het weeshuis is iets wat me nog goed bij staat. Zoveel vrolijkheid en dankbaarheid, daar kan je zelf alleen maar vrolijk van worden!

Zelf ben ik samen met mijn vriend Luuk in 2016 opnieuw naar Indonesië geweest. Zo hebben we in Bali nog een bezoek gebracht aan het weeshuis. Wat leuk was, is dat ik herkend werd als dochter van.. (en als zus van Mark).

1958

Familie in Indonesië

De Stichting doet haar best om gelden in Nederland te verkrijgen op diverse manieren. In Indonesië is de familie van Renate degene die er dan het drukst mee is wat uitvoering betreft. Naast dat hun huis volgebouwd wordt met dozen inkopen en nog veel meer wordt het woonhuis ook vaak gebruikt als 'afhaalpunt' van tassen met boodschappen.

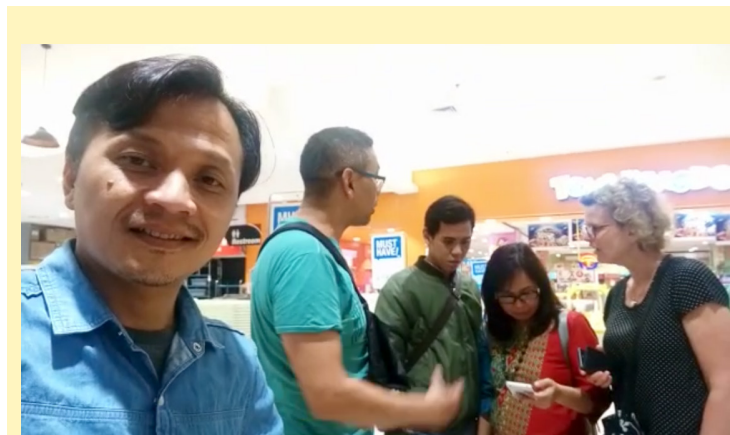
Dankzij deze families op Java en Bali en nu ook Menado, kan het geld van de Stichting goed besteed worden aan gezinnen, scholen en het weeshuis. Inmiddels worden we er niet jonger op en dat geldt net zo goed voor de familie in Indonesië. Het is dan ook soms best zwaar, maar desalniettemin slagen ze er toch in om al het werk gedaan te krijgen. Wij hebben hier veel bewondering voor. Het gaat daar niet zoals hier in Nederland, het kost dan ook erg veel moeite om de inkopen gedaan te krijgen en alles op de juiste plek te krijgen.

Wij zijn heel blij dat ze dat allemaal willen doen, inmiddels worden ze ook jaartjes ouder en gaat het toch niet meer even soepeltjes. Onze dank is groot aan Nonneke, Lucy, Socius, Herdiman, Diana en op Bali, Eugen en alle andere familieleden die bijna vanzelfsprekend erbij getrokken worden. Vanwege de Covid-19 en het niet weg kunnen uit Indonesië, wordt dit jaar ook op Menado door zus Rosita en partner Terence ook boodschappen uitgedeeld, waarvoor dank!

Onze moeders hebben het goede voorbeeld gegeven, ze zullen vast alles dat glimlachend gadeslaan.

Diana Parwijanto

Sigar Foundation is an unique foundation. I am proud and feel honoured to be a part of it. Not only in Bandung, this year I have the opportunity to be involved in Manado. Sigar Foundation programme always spread joy and hope. Thanks for all efforts from the committee and for all donatours, to bless my homeland- Indonesia.

Herdiman

I feel blessed to bless my family tradition. I always enjoy seeing people smile when delivering the blessing.

Thank you to all donatur from Sigar Foundation to share the spirit of love..

Wonderful 10 years.
God bless

PLASTIC TASJES

Per 1-1-2016 is het gratis verstrekken van plastic tasjes verboden bij de wet. Elke ondernemer is verplicht de klant een bedrag te laten betalen voor de tasjes die worden aangereikt aan hun klant. Het bedrag is vrij. Klanten hebben hier heel erg aan moeten wennen en in begin kwam er veel commentaar.

Toko Kecil in Doorwerth heeft een leuke oplossing hiervoor gevonden. Het geld wat zij berekenen voor de plastic tasjes aan de klant, gaat in een pot van de Stichting, die op hun toonbank staat. Aan het eind van het jaar wordt het omgekiept en geteld. Soms kom je zelfs briefgeld tegen! Al met al, levert deze pot een mooie bijdrage op!

Klanten van Toko Kecil en uiteraard Bas en Heije Rigtje ; heel erg bedankt!

OPRITVERKOOP

Aan de IJsvogellaan is weleens een oprit verkoop georganiseerd. Hierbij mocht ook gebruik gemaakt worden van de oprit van buurman Jan. Het leek wel een bijenkorf soms. Alle plekken van het huis, inclusief de praktijk, leek wel benut. De avond ervoor werd er bijvoorbeeld nog loempia's gerold en vast wat opgebouwd. Veel hulp werd aangeboden door familie, vrienden en kennissen, vanuit Lemmer, Egmond a/d Hoef, Rotterdam, Den Haag, Zwolle, Purmerend, Leersum, uit het Zuiden en uiteraard uit eigen omgeving. Het is altijd een hele gezellige leuke dag. Er wordt hard gewerkt, de hele dag staan en de tong blauw praten, maar wat is het genieten! Aan het eind van de dag, wordt het afgebroken door een paar mensen en ander deel maakt het eten klaar, zodat we de dag echt af kunnen sluiten met een gezamenlijke (lekkere) maaltijd. Daarna is de pijp echt wel leeg en kunnen we nauwelijks nog boe of ba zeggen en gaat een ieder huiswaarts, moe en voldaan. De dag erna wordt het geld geteld, wat misschien wel het spannendste is van het hele evenement!

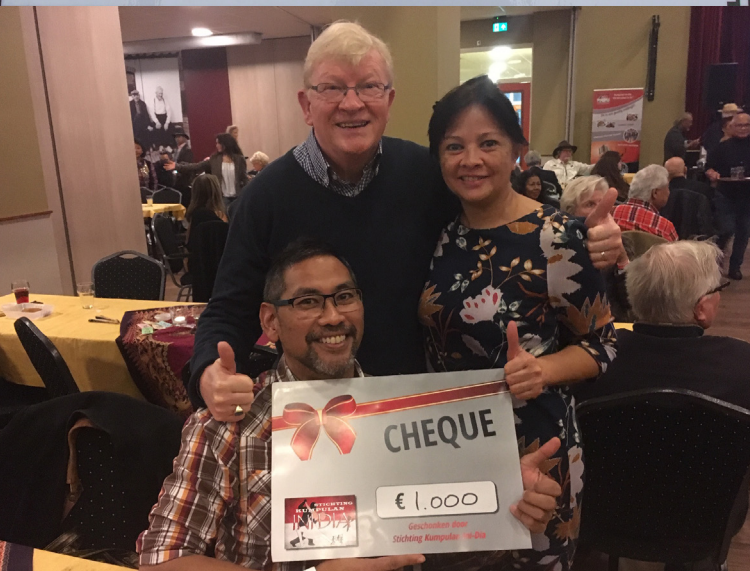
KRAAMPJE

De Stichting wordt regelmatig vertegenwoordigd d.m.v. een kraampje in een winkelcentrum, een braderie, in een verpleeghuis tijdens een mantelzorg dag of andere gelegenheid. Op die manier hoop het naast de opbrengst van de verkoop van de artikelen ook meer naamsbekendheid te krijgen.

PASAR

Eens in de paar jaar wordt er een pasar Malam georganiseerd. Hierbij zijn vele vrijwilligers betrokken, zonder al die vrijwilligers zou het ook nooit mogelijk geweest zijn. Familie en vrienden gaan nog net geen kook en bakwedstrijd aan maar er wordt enorm veel werk verricht. Dagenlang zijn de voorbereidingen en op de dag zelf is het ook aanpoten. Na afloop wordt er altijd gezamenlijk gegeten om het goed en samen af te sluiten. Het eten, de spekkoeken en andere lekkernijen nemen gretig aftrek op zo'n dag. De kraampjes zijn altijd zorgvuldig en kleurrijk aangekleed en ingericht. Leuke cadeautjes kan men er vinden voor een leuke prijs, mooie sarong stoffen, batik tassen of andere Indonesische artikelen. Er wordt veel ingekocht in Indonesië tijdens reizen van familie, vrienden en kennissen. Ook krijgen we vaak donaties in de vorm van artikelen om te verkopen.

Een Pasar moet gezellig zijn en men moet zich er heel welkom voelen. En uiteraard moet er ook goed gegeten kunnen worden! De gasten worden ook vermaakt met muziek optredens, dans of iets anders om naar te kijken of misschien zelfs om mee te doen met de bekende PocoPoco dans... Noem het maar even Line-dance.... Het lijkt op zo'n dag net een bijenkorf! Een moment om te pauzeren is er niet maar daar lijkt niemand op te zitten wachten want het is vooral heel gezellig zo samen! We voelen een enorme verbondenheid en doen die dag dan ook echt SAMEN, om aan het eind van de dag met een heel warm en tevreden gevoel ons bed in te duiken en te bedenken met een smile; 'het was goed'!

DONATIES

De Stichting verkrijgt haar gelden via verschillende manieren. Verkoop van artikelen op marktjes , via acties of privé donaties. Een aantal keren mocht de Stichting een grote donatie ontvangen o.a. van een kerkgemeenschap in Den Haag, Bedrijf Marin in Wageningen, Ini Dia uit Duiven.

Deze uitgave is tot stand gekomen met behulp van Samantha, extra dank aan haar! Kijk hoeveel ze op oma lijkt....

of door familie of vrienden die op vakantie zijn. Naast boodschappen worden ook vaak andere materialen verstrekt, zoals matrassen of dekens.

Ondanks de vaak erbarmelijke omstandigheden waarin ze wonen, valt het altijd op dat men het leven zo 'ondergaat' en niet klaagt over van alles. Eerder ervaren ze elkaars nabijheid als 'omzien naar elkaar'.

KAMPUNG

Winkels

In de supermarkten zijn de karretjes niet voldoende om daar alle boodschappen in kwijt te kunnen. De inkopen bestaan vaak uit; Rijst, Olie, Kecap, Suiker, iets lekkers. Bij de familie thuis worden de tassen in rap tempo gevuld om vervolgens erna verdeeld te worden. Niet alleen de Kampung, ook diaconie, scholen of mensen komen bij het adres van de familie het ophalen. Wij kennen hier de Gelre pas in onze omgeving. Een keer is de vraag gekomen bij de familie 'hoe kom je in aanmerking voor een boodschappen tas?'... Men komt soms van ver aanlopen om toch een gratis tas op te halen, of met de becak.

Boodschappentasjes

Elk jaar worden er boodschappen gebracht naar armengezinnen, o.a. in de kampung. Een kampung is een kleine "wijk" waar mensen dicht op elkaar samen wonen in vaak bij elkaar gevonden materialen. Vaak met een groot gezin op een zeer kleine oppervlakte. De matrassen worden overdag recht tegen de wanden gezet zodat ze nog wat ruimte hebben en van een keuken is niet echt sprake. Bij deze gezinnen worden jaarlijks een tas met boodschappen gebracht. Door de familie aldaar

SCHOLEN

Er worden op moment 2 scholen gesponsord. De Hidup Baru en Generasi Unggul, beiden in Bandung. Er zijn al heel wat schoolmaterialen aangeschaft, zoals ; boeken, schoolbanken, uniformen, muziekinstrumenten, speelmaterialen, renovatie en nog veel meer. De kinderen zijn in de basisschoolleeftijd.

Docenten en leerlingen kunnen met nog meer plezier onderwijs geven en krijgen.

Aankopen

Er wordt altijd gevraagd wat er nodig is. Zo zijn er al veel school boeken gegeven maar ook boekenkasten, computers, instrumenten, wandkaarten, uniformen en nog veel meer. Het is dan altijd fijn wanneer dit gedaan kan worden tijdens en reis van familie, vrienden of bekenden die tijd willen maken om die inkopen namens de Stichting te doen en te betalen.

School probeert op hun beurt te bedanken door een soort optreden te geven voor de gasten namens de Stichting. Dit is altijd een hele happening.

Een leuke anekdote;

Met docenten van de school zijn Dolf en Renate inkopen gaan doen, omdat zij zelf goed kunnen aangeven wat nodig is. Dat inkopen doen, daar is veel tijd voor nodig...het gaat nu eenmaal niet zoals hier in Nederland, daarnaast ook nog eens die enorme hoge vochtige temperaturen, niet te vergeten... Zo belandden we bij een klein winkel, vol met spullen. Aan de muur , heel hoog, hing een landkaart die we wel wilden hebben. Een oude kleine dame staat in de winkel en komt langzaam met een zeer lange stok eraan om die eraf te proberen te halen wat, na aantal pogingen, niet lukt..... Langzaam sjokt ze weg, terwijl wij ons afvragen ' waarheen?'. Naar de buurman, blijkt, hij is vele jaren jonger en groter en ja hoor hij kon die landkaart eraf halen, weliswaar ook met de nodige moeite, zo hoog hing het. Eenmaal op de toonbank, wordt een andere landkaart gespot(minder hoog).... 'die is misschien mooier' of we die ook mochten zien. Uiteindelijk zijn beide landkaarten gekocht, wij vonden het zo zelig al die moeite die gedaan was, bovendien waren ze net wat verschillend. De school kinderen kregen dat aangereikt na hun optreden en bij het zien ervan ging er een golf van blijdschap de ruimte door. Wat een blijde gezichten! Ook de docenten konden nu nog veel leuker beeldend lesgeven. Met alle overige spullen waren ze ook dolblij!

WEESHUIS

In Bali, Klung Klung, staat het Weeshuis welke al vanaf de oprichting van de Stichting wordt gesponsord. In het weeshuis wonen niet alleen wezen zoals het woord het aangeeft, in een weeshuis in Indonesië verblijven ook kinderen waarvan de ouders de middelen niet hebben om de kinderen groot te brengen en de studie van hen te bekostigen. Tot een jaar of 21, verblijven ze vaak in het weeshuis om vervolgens terug te keren naar huis. Aan het hoofd van het weeshuis staat Edy, die runt het met een aantal medewerkers. Hun inkomsten bestaat voornamelijk uit donaties. In 2016 hebben leerlingen van het Dorenweerd College uit Doorwerth, Steven en Nick, zelfs een aantal dagen gelogeed en les gegeven. En zo te zien op de foto's was het een geslaagd avontuur.

Nick en Steven

Nick en Steven zijn in het 5e van het VWO samen naar Indonesië het weeshuis Baith-El gegaan in Klungkung, Bali. Wij hebben hier onder begeleiding van de Sigar foundation Engelse les gegeven in een weeshuis, voor een periode van twee weken. Dit was voor ons een erg mooie en leerzame ervaring! We waren ook erg verrast door het enthousiasme van de kinderen en hun vermogen om de Engelse taal leren. Ook hadden we geld ingezameld waarmee onder andere hun keuken werd gerenoveerd. Al met al hebben we een super tijd gehad daar, en zijn we de Sigar foundation nog steeds erg dankbaar voor hun ondersteuning!

PANTI ASUHAN KRISTEN 400

BAITH-EL

JL. JEMPIRING NO. 20 TELP.(0366) 21367, 22213
SEMARAPURA - BALI 80714

RENOVATIES

Er zijn een aantal grotere renovaties bekostigd door de Stichting. Het gastenverblijf van het weeshuis is gerenoveerd zodat het weer verhuurd kan worden en daar ook inkomsten uit komen. Ook de keuken heeft een grondige nodige renovatie ondergaan. De Hidup Baru school heeft de natte ruimte en andere lokalen laten opknappen alsmede de speelplaats. Op Bali is ook het dak van het huis van een gezin hersteld.

HARTELIJK DANK VOOR UW STEUN

Help people,
even when you
know they can't
help you back.

CONTACT

Stichting Sigar Foundation

Adres:
Ijsvogellaan 13
6865 AP Doorwerth
0263337267

Facebook: Sigar Foundation
E-mail: renate.ijkhout@gmail.com
Website: www.sigarfoundation.nl
Bankrekening nummer: NL67 ABNA 058 94 76 017

**VOOR SCHOLEN, WEES- EN ARMENHUIZEN IN
INDONESIË**